

wereld?

Steven Van Herreweghe: Slimste Mens 2006. © pdw

Wouter Deprez: Slimste Mens 2005. © wvw

er zijn anderen die totaal onvoorbereid de strijd aangaan. Dat hoort bij het spel. Dit jaar waren niet meer deelnemers goed voorbereid dan anders, vond ik.' Annelies Rutten vind het wat jammer dat de media uitvergrooten dat zij zich voorbereidde. 'Ik zocht af en toe dingen op, maar ik zat heus niet dagenlang te studeren. Dat zal in vorige jaargangen ook wel gebeurd zijn.'

Net echte mensen

Mensen die iets weten — of dat overtuigend kunnen veinzen — mogen in Vlaanderen nog altijd op respect rekenen. Dat bewijzen de kijkcijfers van *De slimste mens ter wereld* en de sympathie waarmee kandidaten en zeker winnaars worden bejegend. Het levert goedkeurende knikjes op straat op, pintjes in het café, vriendelijke schouderklopjes, wat later op de avond soms zelfs getuiste meisjeslippen. Kandidaten staan dicht bij het publiek. Want de quiz peilt niet alleen naar schoolse materie, maar ook naar trivia, recepten, lifestyle, sport, tv-programma's, computerspelletjes, kinderliedjes, BV-weetjes uit *de boekskes* en andere ingrediënten van de populaire cultuur. Het volle leven, kortom.

De moderne Vlaming is een culturele omnivoor, die de klassieke beschotten tussen hoge en lage cultuur heeft geslecht en de brede mix van zijn eigen interesses ook in de Slimste Mens herkent.

De zaak wordt nog verder gereflecteerd door de grollen van Erik Van Looy en Rik Torfs. De bollebozen in *De Canvascrack* of *Black out* dwingen onverdeelde bewondering af, Slimste Mensen lijken meerdimensionaler en menselijker, al kan die perceptie verzwakken nu in de jongste reeks is gebleken dat hoge scores vaak steunen op een grondige voorbereiding.

De sympathie heeft ook een keerzijde: flaters worden niet vergeten. Nog altijd moet ondergetekende spot verduren over de haven van Gent, die ik in de quiz verzuimde te noemen, al heeft me die stommiteit me ook een schertsambassadeurschap van diezelfde haven van Gent opgeleverd.

Het is allemaal louterend, want ook de flaters verhogen de herkenbaarheid. (mr)

Franse salons tonen hedendaagse kunst

In Parijs is een van de grootste kunstmanifestaties van het jaar van start gegaan: Art en Capital.

KUNST

VAN ONZE CORRESPONDENT
IN FRANKRIJK

FRANK RENOUT

PARIS | Op Art en Capital presenteren vijf salons werken van ruim 2.000 hedendaagse kunstenaars. Alben is er een van. Hij staat een beetje schuchter voor zijn eigen kunstwerk *L'Indien*, de indiaan. 'Ik heb het met verf in spuitbussen gemaakt', vertelt de 34-jarige kunstenaar uit Bordeaux. Het doek heeft wat weg van popart, met filmaffiches, een Michelinmanneling, Mickey Mouse en een indianenhoofd in felle kleuren naast en over elkaar.

'Het is enorm prestigieus om hier te staan', zegt Alben. 'Ik hoop er wat bekendheid mee te winnen. Ik sta wel eens in galeries met mijn kunst, maar hier komt pas echt veel publiek langs.'

Het is voor de tweede keer dat verschillende, vaak meer dan 100 jaar oude Franse kunstenaarsalons hun krachten bundelen en samen naar buiten treden. In het immense Grand Palais in Parijs staan schilderijen, beeldhouwwerken en installaties. Vorig jaar, toen vier salons meededen, kwamen op het evenement 45.000 bezoekers af.

De vijf salons die nu vertegenwoordigd zijn, hebben een divers aanbod. Van de Franse kunstenaar FAZ is haar massieve witte beeldhouwwerk *Bise* te zien: lichaamsvormen in hars. Hélène Hiribarne heeft haar koperkleurige miniatuur sumoworstelaar neergezet. Van schilder Eric Dourant is een 'traditioneel' stadsgezicht tentoongesteld. Gidon Cécile, net afgestudeerd aan de prestigieuze kunstacademie École Boule, toont haar kamerscherm *Zig-Zag* van polystyreen. 'De geschiedenis van de salons gaat terug naar de vorige eeuw', vertelt Christian Billet, voorzitter van de Société des Artistes Français, die een van de salons organiseert. 'Wij zijn opgericht in 1881 en in 1901 stonden we hier in ditzelfde Grand Palais al met een salon. Die salons zijn een typisch Frans fenomeen.'

Aanvankelijk waren het vooral de

vernieuwende kunstenaars die hun eigen sociëteiten en salons oprichtten. Zij kregen als buitenstaanders nauwelijks toegang tot gevestigde musea en exposities waar 'geaccepteerde' kunststromingen de overhand hadden. Schilders als Cézanne en Toulouse-Lautrec stonden bijvoorbeeld aan de wieg van de Salon des Indépendants in 1884, nu ook aanwezig in het Grand Palais.

Schilders als Cézanne en Toulouse-Lautrec stonden aan de wieg van de Salon des Indépendants in 1884

'Maar zelfs nu zijn de salons nog nodig', benadrukt Billet. 'Voor al die kunstenaars die nog geen netwerk hebben of weinig geld. In galeries draait het toch allemaal om handel, om geld. Hier kunnen kunstenaars zich veel makkelijker aan een groot publiek presenteren.'

Tijdens Art en Capital zijn vooral Franse kunstenaars te zien, maar ook het buitenland is goed vertegenwoordigd. Er zijn bijvoorbeeld werken van enkele honderden Japanners tentoongesteld en ook de Belgen zijn aanwezig. 'Voor mij is het de vijfde keer dat

ik op zo'n salon aanwezig ben', vertelt Brigitte van de Rijt uit Melsele, die haar schilderij *Venus en terrasse* meenam naar het Grand Palais. 'Ik vind het vooral interessant om andere kunstenaars te ontmoeten, te zien wat zij maken en om contacten te leggen.' Ze moet lachen: 'Nou ja, ik hoop natuurlijk ook wel dat er een koper op mijn werk afkomt.' Van de Rijt hoort bij de Salon des Artistes Français: ze is van oorsprong Frans. 'Ik heb een foto ingestuurd van mijn werk en werd toen uitgekozen.'

Sophie Herpain uit Linkebeek is voor de eerste keer present. 'Ik voel me heel erg vereerd. De organisatoren hebben mij gevraagd om te komen.' Ze staat met haar schilderij *Hiroshima* op de Salon de la Nationale des Beaux-Arts. 'Ze hadden werk van me gezien op een expositie in Brussel eerder dit jaar en vonden het goed. Dat voelt toch wel echt als erkenning van vakgenoten, dat is echt een hele eer.' Ze loopt nog een beetje verwonderd langs haar schilderei. 'Ik vind het vooral leuk dat ik mijn werk kan presenteren. Hier komen professionals en gewone belangstellenden langs. Je wilt als kunstenaar toch door zoveel mogelijk mensen gezien worden.'

Art en Capital: tot en met 2 december in het Grand Palais, Avenue Winston Churchill, Parijs. Elke dag van 11 tot 19:30 uur. Entree: 10 euro.

ONLINE
www.artencapital.com

'Venus en terrasse': Belgische kunst in Parijs. © Brigitte van de Rijt

Brendel stopt met concerten

De Oostenrijkse pianist Alfred Brendel kondigt zijn laatste concert aan. Hij houdt het afscheid bewust onspectaculair.

BRUSSEL | Op 18 december volgend jaar — Brendel stevent dan op zijn 78ste verjaardag af — zal hij voor het laatst optreden. In het Musikverein in Wenen brengt hij met de Wiener Philharmoniker het negende pianoconcerto van Mozart.

Brendel wil geen afscheidstournee of viering. Het idee om te stoppen is gewoon bij hem opgekomen, zegt zijn woordvoester. Het neemt niet weg dat de pianist, die al jaren Londen als thuisbasis heeft, volgend seizoen nog een stevige reeks recitals afwerkt. Op zijn website staat een veertigtal concerten aangekondigd. Als enige hint naar zijn nakende afscheid zal hij de allerlaatste sona-

ta, D960, van Schubert spelen. Alfred Brendel beleefde een carrière van ruim vijftig jaar als concertpianist. Pretentieloze eenvoud was daarbij zijn waarmerk. Het liefst profileerde hij zich als Beethoven-specialist: de integrale sonates nam hij maar liefst drie keer op.

Voor zijn 75ste verjaardag werd hij in 2006 uitgebreid gevierd door zijn platenlabel Philips. De laatste jaren trad hij wel eens op met zijn zoon, de cellist Adrian Brendel. De pianisten Till Fellner en Paul Lewis behoren tot zijn bekendste leerlingen. (gvds)

ONLINE
www.alfredbrendel.com

Günter Grass vervolgt uitgever biografie

Günter Grass, de in opspraak gekomen Duitse Nobelprijswinnaar Literatuur, stapt naar de rechtbank met een klacht tegen Random House, het moederhuis van uitgeverij Goldmann Verlag. Die heeft een herdruk van een biografie van de schrijver uitgebracht, van de hand van Michael Jurg, waarin staat dat Grass als vrijwilliger in de beruchte Waffen-SS diende tijdens de Tweede Wereldoorlog. In een vroegere versie stond dat niet. De biografie werd aangepast nadat Grass zelf in zijn autobiografie uit 2006 had bekend dat hij als 17-jarige in de Waffen-SS diende.

De auteur is verontwaardigd over het woord 'vrijwillig'. Hij zegt dat hij alleen kandidaat was voor de Wehrmacht, het gewone leger, maar werd opgeroepen voor de Waffen-SS. (ap)

Miljoenenclaim over Golden Compass

De filmstudio New Line dient een schadeclaim in tegen Koch Entertainment, een dvd-uitgever. Die heeft in de VS een dvd uitgebracht met als titel *Beyond the golden compass: the magic of Philip Pullman*. New Line lanceert volgende maand de film *The gol-*

den compass, met Nicole Kidman en Daniel Craig. Deze geheide opvolger voor fantasyreeksen als *Lord of the rings* en *Narnia*, is gebaseerd op de romancyclus van Philip Pullman. Volgens New Line is de dvd een gemakkelijke poging om een graantje mee te pikken van de mediabelangstelling. Een rechtbank in New York buigt zich over de kwestie. (sdf)

Word kunstkenner
Een boek gemist?
Bijbestellen kan
via de krantenwinkel.

SLECHTS
6,95 EURO
PER BOEK

dS De Standaard
onverantwoord interessant